

ת"פ 1574/10 - מדינת ישראל נגד ג' ל

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 17-10-1574 מדינת ישראל נ' ל(אסיר)
בפני כבוד השופט - ס. נשיא ניר מישורי לב טוב
בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ג' ל (אסיר)

הנאשם

nocchim:

מטעם המאשימה - עו"ד נוח רחאל

מטעם הנאשם - הובא

הכרעת דין

1. בפתח הדיון מודיע בית המשפט כי החליט לזכות מחמת הספק את הנאשם מביצוע עבירה איומים כל שבאה לידי ביטוי בכתב האישום בדחיפת ההליך לעבר סבתו הקשישה והשמעת איומים בשפט בית המתלוונת והמתלווננת אך הרשיע הנאשם ביצוע עבירה איומים כנגד סבתו הקשישה בעת שאיים עליה כי ישראף אותה ועוד שבוע תהיה לה הלואה.

כגンド הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו ביצוען של עבירות איומים בגין סעיף 192 בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם הוא נכדה של רבקה אלימלח, שהינה קשישה כבת 90 (להלן: "הקשישה", "הסתבה" על פי ההקשר) ומתגורר עימה בביתה בכתבאות אוהל יעקב 12 בטבריה (להלן: "הבית").

במועד הרלוונטי לכתב האישום שימשה כסם רבקה גי (להלן: "המטפלת", "המתלוונת" על פי ההקשר) כמטפלת מטעם חברת "שי" בקשישה.

ביום ה- 27.9.17 בסמוך לשעה 10.30 הגיעו המטפלת לבית ושמעה את הנאשם צועק ומקלל שהוא בשיחת טלפון. הנאשם פנה לקשישה ו אמר לה " לכיכם כסם לסלון, במילא כל החברה שלא שרטומות". הקשישה

פנתה לשפט במטבח יחד עם המטפלת והנאשם נכנס למטבח, נצמד לפניה של הקשישה ואמר לה : " אני אשרוף אותך. ועוד שבוע תהיה לך הלואה ", תפס את ההליכון של הקשישה ודחף אותו לכיוון. הנאשם פנה אל המטפלת ואמר לה שהכל בגללה ובגלא המטפלת המחליפה ואמר לה שירוף אותה ואת הבית שלה.

.3. במסגרת הדיונים שהתקיימו בתיק זה בבית המשפט הוריטי ביום 17.10.17 על מנת הסגנoriaה הציבורית לייצוג הנאשם. בתאריך 24.10.17 נשמעה כפירת הנאשם מפני בא כוחו, הנאשם אישר כי הינו הנכד של הקשישה, אינו יודע כי המטלוננטה, הגברת קסם רבקה גני העוסקה כמטפלת בקשישה, לא פנה לקשישה, לא אמר לה הדברים המזוהים לו, לא תפס את ההליכון ולא דבר כלל עם המטלוננטה.

.4. בתאריך 28.11.17 הודיע בא כוח הנאשם מטעם הסגנoriaה הציבורית, עו"ד אבי מוסקוביץ כי הנאשם אינו מעוניין בייצוג הסגנoriaה הציבורית וביישר לשחררו מייצוג הנאשם בתיק. לאחר שבית המשפט הסביר לנאשם החשיבות בייצוג משפטי על ידי הסגנoriaה הציבורית omdat הנאשם על דעתו כי אינו מעוניין בייצוג הסגנoriaה הציבורית. לאחר שבית המשפט הסביר לנאשם מספר פעמים כי מומלץ שהסגנoriaה הציבורית תמשיך בייצוגו נאלץ בית המשפט להורות נוכחות סירוב הנאשם על שחרור הסגנoriaה הציבורית מייצוגו. הנאשם אף הודיע כי מבין שיאכל לבקש מינוי סנגור ציבורי בכל עת אך לא עשה כן עד תום הדיונים בעניינו. בסיום הדיון מסר הנאשם לבית המשפט כי יציגו אותו בעבר עו"ד הילה عبدالאלבז מטעם הסגנoriaה הציבורית. בתגובה שהוגשה לתיק 17-10-44377-5.12.17 מיום 17.12.2017 נמסר עו"ד הסגנoriaה הציבורית כי עו"ד הילה אלבז אינה מוכרת לסגנoriaה הציבורית, אינה כלולה בראשמה של הסגנורים הציבוריים של מחוז צפון וייתכן כי מדובר בעורכת דין שייצגה הנאשם מטעם הסגנoriaה הציבורית. עוד מסר כי לנאשם מונה סנגור ציבורי ותיק ומנוסה אך הנאשם סירב להיפגש עמו וביישר שלא להיות מיוצג על ידי הסגנoriaה הציבורית ולפיכך לא נראה שיש מקום לייצוג הנאשם מטעם הסגנoriaה הציבורית. נוכחה הودעה זו לא הוריטי על שינוי החלטתו על שחרור הסגנoriaה הציבורית מייצוג הנאשם בתיק זה. גם בפתח ישיבת שמיית הראיות ביום 28.12.17 הודיע בית המשפט לנאשם שוב על זכותו למנות הסגנoriaה הציבורית לייצגו.

.5. המאשימה העבירה לעיון הנאשם עובר לשמיית הראיות את כל חומר החקירה הרלוונטיים לצורך עיון הנאשם טרם העדת העדים וזאת בהתאם להחלטת בית המשפט בהיותו של הנאשם בלתי מיוצג בדיון שליפני.

עיקרי הכרעת הדין:

.6. במסגרת הכרעת הדין הוכחה בפני בית המשפט אשמתו של הנאשם בביצוע עבירות האמורים על הקשישה המזוהה לו בכתב האישום וזאת מעבר לכל ספק סביר אך זוכה מביצוע עבירות האמורים כנגד המטלוננטה. במסגרת הכרעת הדין נמצאה עדותה של המטלוננטה מהימנה , עקבית, לנאשם אין כל

סכוך או היכרות מוקדמת עם הנאשם ולא מצאתי כל סיבה שתמצא לטפל על הנאשם האשם שווה. לאחר שנבחנו פעולות החקירה שבוצעו בתיק החקירה נמצא כי אי גביה עדות הקשישה, סבטו של הנאשם, ואי העדתה במשפט אינה תוצאה של מחדר חוקרי אלא נובעת באופן ישיר ממצבה הרפואית הקשישה, הן הפגיעה בחוש השמיעה והן יכולת הקוגניטיבית. אל מול עדותה של המתלוונת נמצא עדות הנאשם בلتיה מהימנה, כבושא, ונשללה על ידי בית המשפט.

דין והכרעה:

. 7. לאחר שמיית העדויות ועון במסמכים שהוגשו לעיון בית המשפט מצאתי כי הוכח לפני מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע עבירות האiomים המיויחסת לו בכתב האישום ככל שמתיחסת לדבריו לסתבו הקשישה כי ישראף אותה וכי השבעה תהיה לה הלוואה והכל מהטעמים כדלקמן:

. א. נוכח העובדה כי הנאשםינו מיוצג ואי הגשת עדויות המתלוונת, הגברת קסם רבקה גני על ידי המשימה במסגרת עדותה של המתלוונת הורה בבית המשפט על הגשת עדויות המתלוונת אשר סומנו במ' 1 במו'/ כראייה מטעם בית המשפט בהתאם להוראת סעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

בעודותה הראשונה של המתלוונת שנגבתה ביום האירוע מסרה כי הנאשם העLIB אותה באומרו לסתבו הקשישה שתלך עם קסם לסלון, במליל כל החברה שלה שרכומות וחול לאיים על הקשישה באומרו כי ישראף אותה ועוד שבוע תהיה לה הלוואה. הוא התקרב אל הקשישה וצעק עליה, תפס את ההליכון ודחף אותו לכיוונה אך לא פגע בה. לאחר מכן, התקרב למצלוננת ואיים עליה כי ישראף אותה ואת ביתה. המתלוונת ציינה כי עבדת במקום ארבעה ימים וזו פעם ראשונה שאירוע זהה מתרחש. בעודות נוספת נספה מיום 1.10.17 חזרה ומסרה כי הנאשם העLIB אותה במילה "שרמוטה", הבירה כי החשוד בסיום זרע את ההליכון לכיוונה של הסבטה כאשר הם היו בסלון אך לא פגע בסבטה, מצינית כי החשוד אמר למצלוננת שתקיים ותלך לעובדת הסוציאלית שלה, שתגיד שגר אצל סבטה שלו ערין נרקומן, שמתנהג כמו ערבי, שלקח כדורים והוא לא מכירה אותו. היא אישרה כי הנאשם איים עליה ישראף אותה ואף איים על סבטו. המתלוונת מתארת הנאשם בזמן האירוע עצבני, היה ממש קרוב אליה, היה פחדה וירדה למיטה. בהתייחס למצובה של הקשישה מסרה המתלוונת בעודות כי יש לה מכשיר שמיעה אך לא משתמש בו אף פעם שכן אומרת שאינו עושה לה טוב, היא מתקשרות עם הקשישה עם הדים בלבד, הקשישה לא שומעת טוב, היא ראתה את התנהגותה הנאשם אך אינה חושבת ששמעה דבר, היא נבילה שהנายนם צעק והתקרב אליו אך ככל הנראה לא שמעה. עוד מסרה כי הקשישה מדברת לעצמה.

המתלוונת מסרה בעודותה בבית המשפט כי הייתה פעמים ספורות בלבד במקום, כניסה לבית וחיכתה לקשישה בסלון, הבדיקה בגין שהוא מדובר בטלפון, היה עצבני, וקיים קלילות בטלפון, הקשישה באה אל הנאשם ורצחה לראות מה קורא שכן היה עצבני, הנאשם אמר לקשישה שתלך לסלון "קסם הזונה השרמוטה הזאת,

וכל החבורה זו", המתלוננת שאלת הקשישה אם רוצה לרדת למיטה, היא לא רצתה והוא הגיע וצעקה עליה כשהוא עומד מולה. לצורך המחתה המרחק הצבעה על מרחק של חצי מטר בינם. המתלוננת שבה וחזרה על עדויותיה במשפטה לפיהן אימן הנאשם בצעקות שיארגן לקשישה הלווייה השבוע וכי ישראוף לה את הבית, הקשישה ניסתה להרגיע אותו והנאשם הסתכל על המתלוננת ואמר בצעקות שתלך לעובדת הסוציאלית שלהם ותגיד שיש פה בכך עברין שהולך להרוג את סבתא שלו.

בתיאור התנהגות הקשישה, מוסרת המתלוננת כי זו הייתה מפוחדת עם דמעות בעיניהם שכן הנאשם היה סהרורי ועצבני (עמ' 9 ש' 15 לפרטוקול), לאחר האירוע הקשישה ניסתה להוציא את המתלוננת במהירות מהבית באמצעותה כי זוקקה לקניות ולא רצתה להציג למתלוננת. המתלוננת ירדה למיטה והתקשרה באופן מיידי למנהלתה, סיירה לה על המקרה וזה הנחתה אותה להיפגש עם העובדת הסוציאלית ולהגיש תלונה במשפטה. המתלוננת מסרה כי הייתה בבית פעמיים נוספת בלבד וכך לחתת עדות מהמתלוננת. עם זאת, צינה כי באירועים קודמים היה הנאשם מנומס, אמר שלום והכל היה בסדר.

בחקירתה הנגדית על ידי הנאשם מסרה כי הייתה במקום שלוש פעמים בוגד לטענת הנאשם כי הייתה פעם אחת בלבד ביום האירוע, כאשר עומרה על ידי הנאשם עם גרסתו כי לא אמר דברי איום השיבה כי מדובר בשקר. היא הסבירה כי לקשישה יש בעיות זיכרון כל הנראה מזקנה והתרשמה מכך נוכח אירוע בו שטפה את הבית והקשישה שכחה שעשתה כן וביקשה ממנה לעשות זאת שוב. הקשישה אף התהננה בפני השוטר כי ישחררו את הנאשם שכן רחמה עליו. המתלוננת השיבה לשאלות בית המשפט כי הקשישה נראית מפוחדת ומואימת לצד הרחמים שהביעה כלפי הנאשם.

המתלוננת הותירה רושם מהימן בעודותה, לא נטען על ידי מי מהצדדים לרבות הנאשם או המתלוננת כי יש בין השניים סכוסן קודם כלשהו, המתלוננת אף מסרה בהגנותה כי באירועים קודמים לא הייתה כל בעיה בה הבדיקה בתנהגות הנאשם וכי היה אדיב כלפי ולא מצאתי כי ביקשה להרע עם הנאשם בעת מסירת העדויות במשפטה או בבית המשפט. יתרה מכך, הן מעיון בהודעות המתלוננת והן משמעית עדותה התרשםתי כי אכן חששה ממש אמיתית לשלום הקשישה שעה שעזבה את בית הקשישה והשאירה את הקשישה והנאשם לאחריו ולכן גם התקשרה באופן מיידי למעסיקתה ודיווחה את שראתה ושמעה (עמ' 10 שורה 2 לפרטוקול). על כל העידה :

"לא ידעתי איך לצאת מהבית, ורק אני מגינה על הסבתא, מאוד נלחצתי" (עמ' 10 ש' 2-1 לפרטוקול)

ער אני לכן שהמתלוננת לא חזרה בעודותה בבית המשפט על דבריה שנאמרו בעדויות במשפטה בת/1, בת/2 כי הנאשם דחף את היליכון לעבר הקשישה ועל דברי האיים המדוייקים שהשמיע הנאשם כלפי היא אך נכון עקבות המתלוננת בעדויותיה בגין אויומים שהשמיע הנאשם כלפי הקשישה, העובדה כי גם בעדויותיה לא טענה שהיליכון פגע במתלוננת או בקשישה, הרושם שהתקבל מעדותה כי האויומים על הקשישה חסרת האונים שנوتרכה לבדה עם הנאשם המאים ברציחתה בבית הם שהלחיכו המתלוננת והותירו בה הרושם והפחד, לא מצאתי באיזור היליכון בעת עדותה בבית המשפט או האויומים

המפורשים עליה היא משום אינדיקציה לאי אמינות או כرسום בעדותה העקבית והקוורנטית בכל האמור בהתרחשות האירועים לרבות האיום שהש夷ע הנשם כלפי סבתו הקשישה ונסיבות השמעת איוםים אלו.

על רקע חששה של המתלוונת מהנשם על רקע איומי ברצח הקשישה בפניה והאומים שהש夷ע על פי עדויותיה במשטרת גם נגדה ניתן להבין חששה של המתלוונת מפני ביקוע עימות חוקריי עם הנשם בשלב החקירה ואין לראות במקורה זה ובנסיבות או בסירוב המתלוונת לעימות משום כרסום במהימנותה של המתלוונת, מה גם שהተעמתה עמו בבית המשפט והטיחה בו כי אכן איים על סבתו הקשישה.

.8. במסגרת הכרעת הדין שקלתי שמא ישabei קביעת עדות הקשישה ואי העדתה בבית המשפט משום מחדר חוקריי אך לאחר ששמעתי דבריו המתלוונת ופעולות החקירה שנעשו על ידי החוקר המתפל, אזורי אופיר נתנהן (להלן: "השורט נתנהן"). מצאת כי הקשישה אכן לא הייתה כירה למתן עדות. מעודיעות המתלוונת עולה כי הקשישה בה טיפולה מספר פעמים קודם לכן אינה משתמשת במכשיר שימושה ומכאן כי אינה שומעת כלל ולא הייתה יכולה לשמע את דבריו הנשם במהלך האירוע וכן מסרה כי לקשישה בעית זיכרון ואף לדוגמא הביאה מקרה בו לאחר שהמתלוונת שטפה את בית הקשישה הייתה מבקשת הקשישה מהמתלוונת לשטוף שוב את הבית שכן שכחה שזו שטפה את הבית זה עתה. חיזוק לעדות זו של המתלוונת מצאת בדוח הפעולה ת/7 שערק השטור נתנהן שעיה שרשם בסעיף 4 כי לא הצליח לתקשר עם הקשישה ונזכר היה כי הקשישה אינה מבינה את דבריו, מרבית הזמן בכתה כאשר ניסה לדבר עמה, לא הבינה שאלות גם כאשר בירך באמצעות סימון אם יש לה מכשיר שימושה וכאשר הפנה אליה שאלותיו בנוגע למה שאירע במקורה שבפני נותר ללא מענה.

noch האמור לעיל ומשהנשם אף לא טען אחרת, מצאת כי המשטרת עשתה כל שבידיה על מנת לגבות עדותה של הקשישה וכי אין באו גביה עדותה או העדתה משום מחדר חוקריי כלשהו או משום כרסום כלשהו בראיות התביעה.

.9. בפני בית המשפט העיד עד התביעה החוקר עמד נחלה אשר העיד בגין נסיבות גבית עדות הנשם במשטרה ת/1 כי זוכר את העדות שגביה מהנשם ביום 27.9.17 שעיה 14.29, העמיד הנשם על זכויותיו לרבות זכותו להוועץ בעורך דין לפני חוקריו והזقتות שלא לומר דבר ומעין בת/1 עולה כי הנשם מסר כי מבין על מה הובא לתchnerה, ביקש מהחוקר שייעזוב אותו, עצם עינוי והפסיק לענות לשאלות. מכאן ואילך לא ענה הנשם על שאלות החוקר לרבות האם איים על המתלוונת, מי היה המתלוונת, מדוע איים עליה, האם מבין שאסור לו לאיים, עומר עם הטענה כי איים שישרוף את סבתו וכן את המתלוונת בביתה וסרב לחתום על גבי העדות. לאחר ששמעתי את עדות עד התביעה החוקר נחלה מצאת כי עדותו מהימנה ועקבית, העד מסר כי אין לו כל הכרות מוקדמת עם הנשם ולא סכissor, לא מצאת מדויק שבקש העד לרשום דברים בעדות אשר לא נאמרו על ידי הנשם ואלי בא הנשם אף להמציא עדות שלא נגבה מהנשם יש מאי שעיה שהנשם טוען כי מעולם לא גבה העד

10. אל מול עדותה המהימנה של המתלוונת מצאתי גרסתו של הנאשם כבושא בחלוקת ולא עקבית.

הנائم העיד במסגרת חקירותו הראשית כי לפי מה שזכור יצא מהחדר עם שטר 200 ₪, המתלוונת ישבה עם סבתו במטבח, כשהגיעה מהחדר לסלון המתלוונת יצאה מהמטבח, המתלוונת יצאה מהדלת והוא נכנס חזירה לחדר ולפי מה שזכור לו הריח כמה כדורים של קלונקס בחדר, נרדם ואז הגיעו משטרה. גרסתו זו של הנאשם כבושא נוכח העדר מתן כל תשובה לשאלות שנשאל בעדותו ת/1 על ידי החוקר נחלה ואף בשתי ההזדמנויות בהם כפר הנאשם בעובדות כתוב האישום ביום 24.10.17 מפני בא כוחו וביום 28.11.17 הוא, לא הזכיר כלל את התנהלותו עם שטר הכסף ואת השימוש שעשה בצדורי קלונקס. הנאשם אף מסר כי היה במצב רוח טוב "יצא בקטע של ציניות לסבטה שלו ורצה להצחיקה". הנאשם לא מסר כל הסבר סביר ומ Nie את הדעת לכבישת גרסתו זו בעת עדותו בפני בית המשפט. הוא אף מאשר בעדותו כי לא יודע אם שאלו אותו על הצדורי קלונקס (עמ' 18 שורה 4 לפורתוקול). אצ"י כבר בשלב זה כי עדות הנאשם בפני כי נטל מספר הצדורי קלונקס משמשת חיזוק לגרסת המתלוונת כי אמר לה שמדובר לרואה שגר במקום נרkommen וכילקח כדורים (במ' 2 ע' 2 שורה 3, 4).

הנائم מוסר את עדותו שעה שמחיש האיים אך מדגיש כי זו נמסרת "לפי מה שהוא זכר" (עמ' 17 שורה 5 לפורתוקול) לא אמר למתלוונת "שרמוטה", קר "הוא חושב" (עמוד 17 שורה 17 לפורתוקול). כאשר נשאל על ידי בית המשפט אם זכר שהרים טלפון למשהו והתווכח עמו השיב "אולי, אני לא חושב", אישר כי לא היו לו סכסוכים שנענצר.

לאמן הנמנע כי הנאשם אכן נטל מספר הצדורי קלונקס וזה גם הסיבה להtentnegotio בעת גביה הודיעתו ת/1 והעובדת כי כלל אינו זכר מעמד גביה העדות אך גם אליבא הנאשם עצמו נטל זה את הצדורים לאחר האינטראקציה עם המתלוונת וסבירו הקשישה ובטרם הגיעו השוטרים לעוזרו ומכאן כי הנאשם לא יכול להישמע במקרה זה בטענה כי איים ערך הקשישה תוך היותו נתון תחת השפעת סמים שאז יכול היה לטען להגנת השכירות החקלאית הchallenge באמ הוכחה בעבירות הכוונה המיוחדת לרבות האיים.

גם בהtentnegotio העיד במהלך הדיונים בעניינו יש משום חיזוק לטענת המאשימה בגין אופיו האימפואטיבי של הנאשם כי לא היו לו סכסוכים אך במהלך הדיונים התפרק הנאשם מספר פעמים בנגדו להנחות בית המשפט לרבות העלבות שהופנו כלפי התביעה ובית המשפט. בדין יום 9.1.18 התפרק לעבר הנאשם עד עמד נחלה ולאחר שהתקבש לחזור ממעשו כי העלייב וכינה את בית המשפט "חוצפן", העד הרבה לצחוק לשמע שאלות התובע בחקירותו הנגדית וחדר לעשות זאת רק בהוראת בית המשפט.

ראיות התביעה בגין האיומים המียวדים לנאשם בכתב האישום מתחמוץ בעדות המתלוונת אל מול עדות הנאשם. **בහינתן כי מדובר בעדות יחידה מטעם התביעה זההenti עצמי בבחינת עדות זו בקפידה יתרה.**

לאור מהימנות עדות המתלוונת, העקבות והאותנטיות שמצאת בעדות זאת והודעות המתלוונת במשטרת שעה שתלוונתה באה בעת הייתה לחוצה ומפוחדת מהנאשם וחשה האמיתית לשולם הקשישה מפני של הנאשם המאיים, פעולות החקירה שנערכו על ידי היחידה החקורת אשר חיזקו במידה את עדות המתלוונת בנוגע לדיוק המהיר והעקביו שמסירה בגין האירוע, מצבה של הקשישה שלא ניתן היה להיעדר ומציאת גרסת הנאשם כבלתי מהימנה, כבושא ולא עקבית, מצאת כי הוכח לפני מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם העלה הקשישה והמתלוונת באומרו לה "לכי עם קסם לסלון במילא כל החבורה של שרמוטות" וכן איים על הקשישה כי ישרוף אותה וכי עוד שבוע תהיה לה הלואה.

לאור ניהול המשפט על ידי הנאשם כאשר אינו מיוצג שאلتוי עצמי שמא הדברים שהפנה הנאשם כלפי סבתו הקשישה אין מגעים כדי עבירות איום באם ידע כי זו אינה שומעת אותו אך לא מצאתו ממש בטענה זו. הנאשם אינו טוען בשום שלב כי לא תקשר עם סבתו הקשישה או כי זו אינה שומעת דבר ודין בכך לדוחות טענה אפשרית זו.

יתרה מכך, ברשות ערעור פלילי 8038/04 (LEM N' M'YI, פורסם במאגרים המשפטיים (4/1/06)) נקבע כי :

"היסוד העובדתי - סיכום"

31. ניתן אפוא לסכム ולקבוע כי לשיטתנו היסוד העובדתי של עבירות האיומים כולל דיבור או התנהגות שיש בהם איום במובנו האובייקטיבי, הנבדקים בנסיבותיו הסובייקטיביות של המאיים. האיום צריך להיקלט אצל המאיים. בכך לכאהר מצמצמת פרשנותנו את תחולתה של העבירה בשל דרישת יסוד הקלייטה, אך מרוחיביה היא (ככל שניתן לשימוש בתווויות כולניות אלה) באשר לאפשרות שהמאיים הוא גם מי שתוקן האיום אינו מוסב כנגדו אלא כנגד אחר שאינו יכולת האיום זיקה אליו. כפי שIOSCAR בהמשך, בסיסו הנפשי של העבירה נכללת הלכת המצוות. מטעם זה ניתן לקבוע כי גם אם המאיים לא התכוון להפחיד או להקנית את קולט האיום, אלא אדם אחר, הרי די בכך שהמאיים צפה ברמת הסתברות גבוהה כי דבריו עלולים להפחיד גם את קולט האיום כדי שתתבצע בכך עבירה איומים מושלמת".

במקרה שבפני נכח באירוע המתלוונת אשר תפקידה שמירה על שלומה של הקשישה שהינה חסרת ישע ומתגוררת עם נכדה הנאשם. מכאן כי השמעת איומים בראצת הקשישה בפני המתלוונת הינם איומים לכלי דבר גם כלפי המתלוונת שלה אף זיקה מקטועית בנסיבות העניין למתלוונת ואינה אדםزر לצורך העניין וגם אם הנאשם ביקש להפחיד את סבתו הקשישה שלא יכולה להיות לקולט האיום ולא את המתלוונת.

13. עם זאת ולאור אי חזרת המטלוננט על דבריה בעדויות במ/1, במ/2 בפני בית המשפט כי הנאשם דחף ההלICON לעבר הקשישה וכי AIM לשורף את המטלוננט ואת ביתה של המטלוננט לא הוכחו מעשי אלו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר ואני מזוכה הנאשם באופן חלקי מביצוע מעשים אלו.

14. לאור כל האמור לעיל אני מרשות הנאשם בביצוע עבירות AIMים כלפי הקשישה והמטלוננט ככל שבאים לידי ביטוי בדבריו כי ישורף את הקשישה ועוד שבוע תהיה לה הלוויה ומזוכה הנאשם מביצוע עבירות AIMים כלפי המטלוננט ככל שהדברים באים לידי ביטוי בטענה שאיים לשורף את המטלוננט ואת ביתה וכן לעניין דחיפת ההלICON כלפי המטלוננט.

זכות ערר לבימ"ש המחווזי.

ניתנה היום, ז' שבט תשע"ח, 23 ינואר 2018, במעמד הצדדים.